

Et tragisk forlis ved Tjeldodden i 1930

av Tore Kristoffersen

Den 8. januar i 1930 forlot en motorbåt Lødingen havn med kurs for Skarstad i E fjorden. Om bord var det fem personer i alderen fra 19 til 52 år. Været var dårlig da båten dro hjemover. Dette skulle bli den siste observasjonen som ble gjort av båten. Ingen av de som var om bord, kom hjem til Skarstad. I de følgende dagene med leting skulle det vise seg at en tragedie hadde skjedd ved Tjeldodden. Ei jente ble funnet død, de andre fire ble aldri funnet.

Albert Aronsen (52 år) fra Skarstad hadde fått lånt en åttring med motor fra Rikard Valle, og dro til Lødingen for å proviantere foran starten av Lofotfisket. Albert var ikke alene. På turen til Lødingen fulgte også hans sønn Arne Aronsen (21 år), hans søstersønn Aron Olsen (23 år) og Birgitte Schrøder (49 år) fra Slåttvik. Båten dro til Moumkaien, der de også handlet en del varer hos Moum, som ble tatt ombord. Brendsel og kull ble hentet. Dette skulle være til bruk hjemme på Skarstad under lofotfisket. Etter hvert som det ble lastet om bord, ble båten nok så tung i sjøen. Mens de er i Lødingen, kommer også datteren til Albert, Gurine Aronsen (19 år), med lokalbåten fra Tysfjord. Hun valgte å bli med sin

far hjemover igjen.

Dette var tirsdag 7. januar, og det var vel meningen at de skulle ta fatt på hjemturen denne dagen. Imidlertid ble været dårlig med vind (kuling – dels storm) og snø. Dette gjorde at hjemturen ble utsatt og overnatting fant sted i Lødingen. Utover natten løyer vinden, og onsdag aften forlot båten Lødingen havn. Dette var den siste observasjonen som ble gjort. Etter som det kan tydes av mediene den gang, hadde vinden blåst opp igjen. Det var sørvest - vest kuling (dels storm) og det snødde tett. I tillegg var det mye straum innover Vestfjorden.

Hjemme på Skarstad ante man fred og ingen fare. Men etter som tiden gikk, og de som skulle komme hjem ikke var kommet, ble man urolig. Torsdagen gikk og fredagen kom, og ingen var kommet hjem. Fra Skarstad ble det spurt rundt i nærområdet om noen hadde sett båtfolket. Nei, ingen hadde det. Lødingen ble kontaktet om fredagen, hvor de derfra fikk vite at båten hadde forlatt Lødingen onsdag aften. De trodde ikke da at noen ulykke hadde inntruffet, men kanskje at de lå værfast et sted, eller hadde fått motorstopp. Åttringen forlot Lødingen på et slikt

tidspunkt at de skulle ha møtt lokalbåten fra Narvik. Men fra lokalbåten var intet blitt observert.

Flere fra Skarstad slo seg sammen og dro ut med M/K "Vandringen" for å lete etter motoråttringen med de fem om bord. Det kom flere til som hjalp til med letingen. Hele fredagen ble det lett, uten resultat. På lørdag den 12. januar startet letingen igjen, og det ble gjort grundige undersøkelser ved Tjeldodden. Da ble det gjort funn. Småbåten (robåten) som fulgte med ble funnet på rek – den var tom. Så ble Gurine funnet omkommet i Karvevika ved siden av ei sildekasse. Hun hadde sikkert klamret seg fast til kassen og klart å komme seg til land. Det kom frem i ettertid at det var blitt hørt noen skrik om onsdagskvelden av folket på Tjeldodden – nærmere bestemt fra bruket "Neset" der huset til Jakobine Jakobsen (gift Gundersen) stod. Huset stod ikke så veldig langt fra Karvevika. Jakobine var enke, og hadde noen av de 7 barna hos seg. De trodde det var måker som skrek, men det var nok Gurine som ropte etter hjelp. Hun frøs til slutt i hjel nede i fjæra.

Da funnet av Gurine ble gjort, begynte folket å skjønne at en ulykke

Karvevika i Tjeldodden. Her ble Gurine Aronsen (19 år) funnet frossen i hjel den 11. januar i 1930, etter at båten som hennes far lånte, der totalt 5 personer var om bord forliste.

Foto: Tore Kristoffersen.